

*

Er zitten vijf stemmen in haar rechteroor. Het zijn de angstige twijfelaar, de lachebek, de strenge baas, de verleider en de kwade man. Als ze naar buiten komen, hebben ze een gezicht.

De angstige twijfelaar is er altijd al geweest. Ze kan zich niet herinneren dat ze ooit zonder hem was. Hij is mager. Zijn jukbeenderen steken bijna door het vel van zijn wangen heen. Hij heeft schichtige ogen. Ze vliegen van links naar rechts. Het stemmetje van de twijfelaar piept altijd een beetje. Het klinkt als een aftands fluitje.

De lachebek kwam als tweede. Dat is de enige meisjesstem in haar oor. Ze heeft rode koken en pretogen die spottend kunnen kijken.

‘Stel je niet aan,’ roept de lachebek regelmatig. ‘Lach er maar om. Lachen kost niets, weet je. Begin in je buik. Doe me na. Mmmmmm, beetje schudden, graag. Nee, niet zo. Van boven naar beneden. Ik bedoel hopsen. Je weet toch wel wat hopsen is? Mmmmmmm, nu wat harder. Mmmmmaaaaahhhh. Begin maar te lachen. Pas ophouden als je schatert.’

De lachebek maakt ruzie met de angstige twijfelaar. ‘Snertstem,’ sneert lachebek soms. ‘Driedubbel overgehaalde schijtebroek.’

Maar direct daarna zet ze het weer op een schateren. Soms lacht ze zó aanstekelijk dat je wel mee móét lachen en dat kan problemen opleveren als er mensen in de buurt zijn die niets weten van de stemmen in je rechteroor.

De derde stem is van de strenge baas. Zijn gezicht staat altijd strak en zijn ogen volgen haar overal waar ze gaat. De frons op zijn voorhoofd verdwijnt nooit een seconde. Hij let voortdurend op hoe ze eruitziet en is gefixeerd op hygiëne. ‘Hou je buik in,’ sist hij als ze een beetje onderuitgezakt ergens tegenaan leunt. ‘Ga rechtop staan. De rits van je broek zit niet dicht. Ruim eens

beter op. De vlek is niet uit je bloes. Je moet schrobben met groene zeep.'

Als de strenge baas het op zijn heupen heeft, loopt ze de hele dag in de spiegel haar uiterlijk te controleren en zwoegt ze zich door de ene na de andere huishoudelijke klus heen.

De vierde stem is een verleider. Hij is mooi. Hij heeft donkerbruine ogen, lange zwarte wimpers en als hij zijn volle lippen beweegt schieten er vaak opwindende scheuten tussen haar benen. Daar moet ze zwaar van ademen. De verleider lokt haar eerst ergens naartoe waar ze van hem haar tepels moet strelen en hij haar zó intens laat masturberen dat ze ervan gaat schreeuwen. Maar daarna moet ze iets lelijks voor hem doen. Bijvoorbeeld iets meenemen uit het huis van iemand bij wie ze op bezoek is en het ergens onderweg in een vuilnisbak gooien.

De vijfde stem in haar oor is van de kwade man. Hij heeft het grootste hoofd van de vijf en zijn ogen kunnen haar overal toe dwingen. Ze probeert hem nooit aan te kijken maar hij overvalt haar vaak. Dan heeft ze niet in de gaten dat hij in de buurt is en verrast hij haar met zijn blik. De stem van de kwade man heeft haar dat destijds laten doen met die politieagent. Op 30 april. Koninginnedag. Overal was feest. De koningin reed met haar hele familie in haar blauwe bus door het land.

En nu dwingt hij haar, op wat een zorgeloze vakantiedag in het zuiden van Frankrijk moest worden, om de krant op te pakken die schijnbaar achteloos is neergelegd op het tafeltje waaraan ze een sorbet zit te eten. Nergens ter wereld kunnen ze zulke lekkere sorbets maken als hier. De zon schijnt stralend. Het belooft een warme, lome dag te worden. De anderen zijn al vroeg vertrokken naar het strand maar zij is niet meegegaan. Ze wil een dag alleen zijn. Doen waar ze zin in heeft. Een sorbet eten op het tijdstip dat je normaal gesproken pas aan de koffie met croissants zit.

Ze had toen ze vanmorgen wakker werd een voorgevoel dat de stemmen haar vandaag met rust zouden laten.

Niet, dus.

Opeens zit de stem van de kwade man midden op het ijs. Hij

wijst met zijn ogen naar de krant die op het tafeltje ligt. 'Open-slaan,' gebiedt hij.

Ze aarzelt.

Hij blaast zichzelf op tot een enorme hoeveelheid woede en dreiging. Ze grist met een wild kloppend hart de krant van tafel en slaat hem open.

'Waar moet ik kijken?' vraagt ze angstig. Ze probeert zo zacht mogelijk te fluisteren om niet op te vallen bij de andere gasten.

'Pagina drie,' brult de kwade man. Ze schiet van schrik over-eind. Het meisje achter de bar kijkt nieuwsgierig in haar richting.

Ze slaat de krant open op pagina drie.

'Links bovenaan,' zegt de stem van de kwade man wat zachter.

Ze herkent de vrouw op de foto direct, ook al draagt ze niet meer dat idiote ziekenfondsbrilletje en heeft ze halflang haar. Ze herkent de angst die als een aura om de vrouw heen hangt. De desolate uitstraling. Het loser-fenomeen. Het walgelijke kwetsbare van haar totale persoonlijkheid. Het spat van de krant af.

Ze leest wat er onder de foto staat. De woorden dansen op haar ogen. Ze knippert een paar keer met haar ogen om ze rustig te krijgen. Het lukt.

Suicide, staat er. Zelfmoord. Ze kent niet alle Franse woorden onder de foto maar ze begrijpt de strekking van het bericht. Onbekende vrouw, geen enkel identiteitsbewijs op haar gevonden. Ze heeft zich verhangen aan een boom. De politie verzoekt mensen die haar kennen om zich zo spoedig mogelijk te melden.

De sorbet komt opeens naar boven.